

— Dopolni naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje po vsaki vrsti po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 4 kron, za pol leta 4 kron, za četrt leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovina“ v Celju.

Državnega zbora.

Državni zbor je včeraj zasedel. Cesarji patent od 7. t. m.

Poslanec dr. Thun, poslanec dr. Clary in Wittek.

Splošne nove volitve za poslance se imajo precej uvesti in izvesti.

Parlament, kateri je preživel le pol določene mu dobe, ni več. Po triletnem delovanju ali nedelovanju ga je došla usoda, katero je zaslužil že v tretjem mesecu svojega obstanka, ko ga je tedanji ministerski predsednik grof Badeni 2. junija 1897, zaradi nezaslišanih surovostij Nemcev nenadoma zaključil. Vkljub svoji trhljivosti in življenski nemoči, je postavodajalna naša skupšina preživela pet ministerstev, katerim vsem ni smrt prizanehala, to so: grof Badeni — prominul 28. novembra 1897, — baron Gantsch — 5. marca 1898, — potem pa v kratkih presledkih: grof Thun, grof Clary in Wittek. — Ravno ko se je bojeval med zbornico in sedanjim ministerstvom Körber boj na življenje in smrt, bila je zbornica preslaba in dr. pl. Körber ji je zadal z razpustom smrtni udarec.

Ta najvišja odredba je sad večkratnih ministerskih svetov. Še v zadnjem trenutku so nekateri dvomili, da se bo državni zbor razpustil. Pričakovali so posebno dosednji poljski poslanci uspehov od pogajanj svojih odposlancev viteza Jaworskega in Kozlowskega ter grofa Dzieduszyckega, kateri so bili ves minoli teden na Dunaju z vladnimi in dvornimi krogi, da se razpust odloži vsaj do tačas, ko pride cesar nazaj od galiških manevrov. Med tem časom so od Čehov upali doseči zagotovilo, da opuste obstrukcijo.

Cesarski patent pa tudi skrbi za takojšnega naslednika bivšemu parlamentu, določa namreč izrecno, da se imajo nove volitve „precej“ vršiti. Vlada bo torej v tem zmislu takoj vsem deželnim vladam in namestništvom zaukazala pripraviti naglo volilne imenike. Kako naglo se bo dalo to izvršiti, se ne ve, gotovo pa je, da imamo do volitev časa še najmanj dva meseca, ker bode jako težavno in dolgo delo sestava imenika za splošni volilni razred za peto kurijo.

Za nove volitve se pripravlja tako vlada, kakor vse stranke. V uradnem listu se prijavlja članek, čegar duševna mati je gotovo vlada, kateri pravi, da so se v zadnjih treh letih morale jezikovnemu vprašanju, katero se ne tiče vseh kronovin, umikati občne koristi. Nadalje se izvaja, da je državno gospodarstvo zanemarljivo ter da pod tem trpi največ gospodarsko slabi slojevi, kmet, obrtnik in delavec. Končno se pozivlja prebivalstvo, naj se pri svojih prihodnjih postavodajnih zastopnikih ozira na prvi vrsti na one, kateri so pripravljeni gospodarske potrebe odločno in skrbno varovati. Vlada tedaj želi, kateri se z jezikovnim vprašanjem ne bi bavili. Če se ji bo le posrečilo to doseči? — Mi dvomimo.

Pri volitvah so prizadete najbolj nemška napredna ali liberalna stranka, poljski plemiči, končno pa tudi takozvana nemško nacionalna klika. Te bodo zgubile najbrže največ zastopnikov.

Nemški liberalci bodo zgubili gotovo celo vrsto mandatov na Češkem, kjer jih izpodrinejo Schönererjanci in pa na Dunaju, kjer jih nadomestijo nemški krščanski socialisti. Poljski plemiči imajo pričakovati občutnih izgub na korist poljske ljudske stranke, katera jim je že pri zadnjih volitvah leta 1897 odtrgala več mandatov. Nemškim nacionalcem bodo tudi Schö-

nererjanci ugrabili celo vrsto postojank posebno na Tirolskem in Gor. Avstrijskem. Čuje se tudi tuintam, da zloglasni Wolf ne pride več v zbornico, ako bode kandidoval v istem okraju, kakor zadnjič, kjer je prodrl le z večino par glasov.

Pri vseh strankah se pričakuje gotovih sprememb bodi si na dobro ali na slabo, zato vidimo vse brez izjeme pri delu. Celot socijalni demokratje, kateri so se v zadnjem času s ponešrečenim premogarskim vprašanjem spravili v slab kredit, so pri delu za pridobitev novih in obdržanje starih volilnih krogov, kar je zadnji demokratiški shod v Gradcu posebno povdarjal in pozival sodruge na agitacijo.

Tudi nas Slovencev čaka težko delo in hud boj zlasti na Koroškem in Štajarskem, kjer nam gre po pravici in po številu prebivalstva mnogo več mandatov, kakor smo jih doslej zavzemali. Posebno pozornost nam bo treba obrniti na poslanca mest in trgov iz okrožji Celje in Ptuj ter na kmečke občine mariborskega okrožja, kjer hočemo napeti vse moči, da dosežemo, če ne popolne zmage, pa vsaj lep moralen uspeh. Vemo, da bo ob prijaznosti okrajnih glavarjev ter njih uradnikov ter ob srditosti nasprotnikov zahteval boj marsikatero žrtev, a ustrašiti se ne smemo tudi največjih ne, pri pogledu na svojo in naroda pravo.

Po razpustu državnega zbora.

Državnega zbora ni več. Nove volitve imamo na Štajarskem po novem letu med 3. in 15. januarjem. V neuradnem delu uradne „Wiener Zeitung“ je Körber obelodanil nekaj komentar cesarskemu patentu, ki razpušča državni zbor. Komentar sličen dosedanjim ustnim in pisnim izjavam njega ekselence ne pove nič novega. Bridke

LISTEK.

Predstava Kristusovega trpljenja v Oberammergau-u.*

Oberammergau je vas na Bavarskem, ki je vsled predstavljanja Kristusovega trpljenja zaslovela po celem svetu. Od vseh krajev iz Anglije, Francoske, Italije, vseh dežel našega kontinenta, celo iz daljne Amerike prihajajo cele trume ljudstva k tej svetovno znani igri — nekateri iz radovednosti, drugi za zabavo, nekateri, da bi videli in se priučili nekaj umetnega, nekateri zopet iz verskih vzrokov itd. In ravno v verskem oziru, za božjo reč, te igre veliko dosežejo. Poslušalce utrdijo v veri, še celo neverniki ne gledajo te predstave, da bi jih ne pretreslo; kajti trpljenje Kristusovo se predstavlja tako dostojno, da je primerno vzvišenemu predmetu. Predstavljajo ga pa tako izvrstno, da se tudi

jevega jezera po železnici — v 1 in pol uri si po železnici iz Monakovega v Oberammergau-u. Kdor hoče potem od Oberammergau v Inpmost, je ugodna pot z vlakom v Murnau in potem do Garnisch-Portenkirchen in potem mimo lepe vasi Mittenwalden na Tirolsko. Od Garmisch-Portenkirchen vozijo tudi poštni vozovi, ki so precej prostorni in v čednem stanu.

Oberammergau je precejšna vas — njeni prebivalci se posebno pečajo z rezbarstvom. Za poljedelstvo je tam premrzli kraj — žito tam ne more dozoreti — pač pa se nekateri tudi pečajo z živinorejo; zato pa je rezbarija, občno opravilo prebivalcev. To se lahko opazi, ko se pride v vas. Tuintam kakšna umetno zgrajena reč. Da ljudstvo ljubi umetnost, je znamenje tudi to, da vidiš na hišah večkrat slikane podobe na stenah, ki so večinoma svete podobe in pa ob enem jasno znamenje, da je ljudstvo pobožnega duha. Sploh ima Bavarska dežela značaj nabožnosti, povsod se vidi, da je katoliška dežela. Če se ozreš v krasni dvorani nivovarne

čini sami — to opravilo se podeduje in prehaja od roda do roda. Že otrok sliši, da je največja čast in najbolj imenitno delo Oberammergau-a predstavljene Kristusovega trpljenja — in ko malo odraste, ga peljajo v gledališče, kjer se igralci vadijo v igranju, odkraja samo gleda, potem se pa kmalu udeležuje dejansko. Odraščeni kmalu spoznajo, za katero vlogo bi ta ali oni otrok bil sposoben, in za katero vlogo se jim najbolj sposoben zdi, v tisti ga potem urijo, dokler je čisto ne zna. Prebivalci imajo igro za neko pobožno in Bogu dopadljivo dejanje. Zato se za igralce vzamejo samo tisti, ki so na lepem glasu. Uloge se definitivno razdelijo po slovesni sv. maši; v to je postavljen poseben komite, kateremu predseduje domači župnik.

Predstavljanje Kristusovega trpljenja se ni začelo šele v našem veku, ampak sega nazaj v srednji vek. Ob času tridesetletne vojske se je predstavljanje pretrgalo; ravno v tem času se je pojavila v Oberammergau-u kužna bolezen. Tu so se vaščani v Oberammergau-u zabili, da

Antonije Roessner roj. Cervenka
posestnika soproge

izkano vsem ljubim sorodnikom, prijateljem in znanjem za tolažilne besede, krasne vence in častno udeležbo pri pogrebu, svojo najtoplejšo zahvalo.

naprodaj. Več pove Vincenc
Lokošek, posestnik, Poka p. Štore.

(254) 3-3

Vožne karte in tovarni listi v

solze pretaka ministerski predsednik praesente cadavere — vpricho umrlega parlamenta. Tri leta — pravi nagrobni govornik — je bilo državno gospodarstvo brez ustavne rešitve in ustavnega nadzorstva; ves gospodarski program je ostal nerešen; vsa druga vprašanja so zaostala za vprašanjem o uradnem jeziku, katero vprašanje se ne dotika niti vseh kronovin. V tem načinu gre dalje, sami tužni mollakordi, pa mnogo vode. Končno tudi globok zdihljaj, da je razpust državnega zbora zadnji pripomoček, da se reši notranje-politična kriza — ustavnim potom.

Dr. Körber ne izreka naravnost očitanja Čehom, da so oni krivi nepravim državnim razmeram; dasi je to očitanje čitati med vrstami. No, nemški listi bodo znali ta komentar razlagati že po svoje ter pridejali z debelimi črkami, kar je dr. Körber vidno pustil viseti med vrstami. Zato pa je dr. Körber nujno čutil potrebo povdarjati v komentarju — nepristranost(?) sedanje vlade.

Ministerski predsednik menda sam ni občutil, kako silno je udaril po ustih svoje varovance — Nemce. Tri leta — pravi — ni parlament ničesar storil. Češka opozicija je začela stoprav 17. oktobra 1899, potem ko so se razveljavile naredbe, s katerimi se je bilo dalo Čehom le najmanjši del v državnih osnovnih zakonih zajamčene narodne ravnopravnosti; potem ko je zloglasni Kindingerjev razglas českemu levu skušal natekniti — nagobčnik. Pol leta samo je torej trajala češka obstrukcija. Kaj pa je bilo drugi dve in pol leta trajajoči, brezdelni dobi? Kdo je tedaj ovrval vse delovanje parlamenta, kdo je sploh začel z obstrukcijo ter taisto proglasil ustavnim orožjem? Vsa ta vprašanja je pustil dr. Körber odprta; tista njegova „brezposelna tri leta“ bijejo naravnost v obraz razvajenim otrokom naše države — Nemcem. Boljšega izraza — dasi ga ni nameraval — njega eksce lenca ni mogel rabiti, da označi nenasitenost, požrešnost in blaznost gospodstvaželnosti sodržavljancev naših — Nemcev.

Dr. Körber si obeta mnogo od izida novih volitev; pričakuje, da nove volitve pošljejo v zbornico poslancev, katerim bode edina skrb — parlamentarno delovanje. Pustimo mu te nade. Mi smatramo, da se je z najnovejšimi odredbami vprašanje avstrijske krize le — zavleklo in odgodilo za par mesecev.

Kaj naj prinesejo nove volitve — Slovencem. Dosedanja slovenska delegacija nikakor ni ustrezala potrebam in koristim slovenskega naroda. Storila ni takorekoč ničesar v prid slovenskega rodu. Brez vsakega vpliva in veljave na pristojnih mestih ni nastopala celotna in enotna niti v najvažnejših vprašanjih tičečih se življenjskega obstanka slovenskega rodu. Razni sekcijski šefi in ministri so izigrali enega poslanca proti drugemu — slovenski rod pa je dobival zaušnico za zaušnico. Slovenski poslanci needini

vsakih 10 let. Igra je posebno takrat zaslovela, ko so se jeli zanj brigati redovniki samostana Ettala — je približno dve uri hoda oddaljen samostan s krasno prostorno cerkvijo. O. Othmar Weiss je priskrbel primeren tekst, kar je glasbenega pa je priredil Rok Dedlar, ki je bil 20 let učitelj v svojem rojstem kraju v Oberammergau. Prvo krat se je ta popravljena igra predstavljala leta 1815. odkraja so bili samo bolj domači poslušalci iz Bavarskega in Tirolskega. L. 1830. začeli so časniki opozarjati ljudstvo na to izborni predstavljanje Kristusovega trpljenja. Pa šele l. 1850. je zaslovela ta igra preko meje nemških dežel, ko je župnik Daisenberger vso tiskano igro predelal in popravil. Od l. 1850. prihaja tja čim dalje več obiskovalcev, in dandanes gre v Oberammergau neverjetno veliko ljudi.

Igra se predstavlja v 17. dejanjih in traja od 8.—12. in od pol 2 do pol 6. ure. Skoraj pred vsakem dejanjem so predpodebe, n. pr. drugem dejanju: Veliki duhovniki se posvetujejo, kako bi Jezusa umorili. Prej ko se to predstavi, se pokaže predpodeba tega dogodka v starem testamentu: Jozefovi bratje se posvetujejo, kako bi Jožefa umorili. Tretje dejanje: Jezusovo slovo v Betaniji. Predpodeba iz stare zaveze: mladi Tobija jemlje slovo od starega Tobija. Peta predstava: Zadnja večerja. Predpodeba iz starega

med seboj, nezaupni drug drugemu do skrajnosti, mesto da bi zastopali občenarodne koristi, zastopali so ponajveč le koristi stranke, iz katere so bili voljeni, koristi svojih predpostavljanih in na vse zadnje svoje koristi. Slovenski poslanci umrlega državnega zbora so jasno dokazali, kakšni bi ne smeli biti poslanci slovenskega rodu! Ne delamo nikake izjeme, tudi ne glede naših južnoštajarskih slovenskih državnih poslancev.

Pišemo to kritiko in oceno o zastopnikih slovenskega ljudstva sine ira et studio, ne morda iz kake osebnosti mržnje do gospodov poslancev, kateri so nam vsi osebno jako simpatični. Imamo pred očmi edino le koristi in spas, resnične potrebe slovenskega naroda v narodnem kakor gospodarskem pogledu.

Zavedamo se, da je hiša poslancev na Dunaju najpristojnejše mesto, kjer najdejo glasen odmev, odločne in brezobzirne pritožbe o krivicah prizadetih našemu narodu, kjer moremo in moramo ne glede na levo ali desno zahtevati pravice idočim nam po vseh božjih in človeških zakonih. S tem pa je dan delokrog slovenskemu poslancu, v tem je podeljen poslancu „mandat“, katerega mora skrbno in vestno izvrševati. Vodi ga imajo edino le oziri na od volilcev mu podeljeno pooblastilo, pa nikaki drugi. Poslanec slovenskega ljudstva mora torej tudi biti mož na svojem mestu, mož neizprosni in jeklen, pred vsem pa mož — nezavisen.

Kakršen poslanec — tako ljudstvo! Slovensko ljudstvo, pokaži torej pri nastopajočih volitvah, da si zavedno in politično zrelo. Izberi iz svoje srede može, kateri bodo šli nevstrašeno v boj za pravdo in čast zatiranega slovenskega rodu.

Celjske in štajarske novice.

(Državnozbornske volitve na Štajarskem.)

Namestništvo je že razpisalo nove volitve na Štajarskem. Peta kurija bo volila dne 3. januarja 1901, kmetske občine dne 8. januarja, mesta in trgi dne 11. januarja, trgovske zbornice dne 14. januarja in veleposestvo dne 15. januarja 1901.

(Za gostilničarje) je izdalo celjsko okrajno glavarstvo strogo naredbo glede snage in zdravih pijač. Iz naredbe, katero mora imeti vsak gostilničar pribito na vidnem prostoru, posnamemo: Podčepino primešavati in ostanke piva zopet porabljati, je strogo prepovedano. Kupice, steklenice itd. se ne smejo samo v vedru vode splakniti, temveč izmiti iz posebne posode, da se rabljena voda vselej zopet premeni. Prtiči se morajo po vsaki porabi popolnoma osnažiti, ne pa samo zlikati, kjer to ni mogoče, rabijo naj se ceni papirnati prtiči (servijete). Mizno in jedilno orodje mora biti vedno dobro osnaženo. Vsi prestopki te naredbe se kaznujejo.

(Kakšne ljudi so imeli med seboj nemški kolesarji), ki so prišli dne 8. in 9. t. m. celjsko

veka: Bog pošlje Izraelcem mano itd. Predpodebe so res samo statue, med tem ko vse drugo igralci sami predstavljajo; predstavljajo pa tudi najtežavnejše dogodke n. pr. pribijanje na križ. Pribijanje se godi za zastorom, slišijo se samo močni udarci, in ko zastor pade, — dva križa že stojita, tretji se pa postavlja.

Kdor hoče v Oberammergau in si igro z pridom ogledati, je neobhodno potrebno, da se o igri prej nekaj pouči. Primerna knjiga zato je „Führer durch Oberammergau“. Potem pa, da ima v roki oficijelni tekst, t. j. celo tiskano igro, da lahko sproti vanj gleda. Vstopnico si mora že poprej na dom naročiti ali si vsaj dati poročiti, katero številko ima, in to kakih 14 dni poprej, sicer bi se mu lahko zgodilo, da bi prišel v Oberammergau in tu ne dobil prostora. V Oberammergau-u, kakor tudi v Monakovem se lahko plačuje tudi z avstrijskim denarjem. Kdor gre v Oberammergau, naj si ogleda tudi grad Sinderhof, ki je blizu 2 in pol ure od vasi in pa samostan Ettal, ki je približno 2 uri oddaljen. Toliko o tej svetovnoznani predstavi Kristusovega trpljenja v Oberammergau-u, da se tudi čitatelji „Domovine“ nekaj z njo seznani.

Jožef Kolarič.

nemštvo reševati, sodi se lahko iz sledečega dogodka. Ker je bilo namreč tem kolesarjem prepovedano rogoviliti po celjski okolici, prišlo jih je v nedeljo dne 9. t. m. mesto 900, kakor je bilo napovedano, le k večjemu 20 iz Celja v Laški trg. Med temi se je ednemu že v Debreu pri Laškem grlo tako posušilo, da ni mogel naprej; vstopi torej v gostilno g. Terbovca ter zahteva vrček piva in plača tudi 20 vin. Na to pa čuti še potrebo malo pokaditi ter zahteva dve kratki smotki; gostilničar mu jih prinese; kolesar, kateri je bil sicer gosposko obleden, vzame smotki, si nažge eno ter ne zmenivši se za to, da staneta smotki 10 vin., zasede kolo ter hoče oditi; gostilničar pa je bil hitrejši, vstavi mu kolo, ter mu vzame, ko mu ta čuden kolesar pove, da nima niti vinarja več, eno smotko iz žepa, drugo, že gorečo pa iz ust. Heul!

(Premetena „giftna krota“.) Gosp. A. Č. iz Liboj se nam je pritožil, da so mu pošiljali „Štaječca“, ne da bi ga bil naročil, a tudi čital ga ni. Ni se mu zdelo vredno truda, da bi ga bil nosil nazaj na pošto, misleč, da se bodo že naveličali mu ga zastonj pošiljati. Temu pa ni bilo tako. Sedaj dobi mož tirjatev za 1 K. 40 v ter naenkrat dve poštni položnici glaseči na zgornji znesek. Pa ta mož ni edini. Cela vrsta zapeljanih prihaja z ednakimi pritožbami. Da poučimo vse tem potom, povemo, da bo vsakdo prisiljen ta list plačati, kdor ga ni vrnil po pošti ali tega vsaj zdaj takoj ne stori. Zastonj ne dajo nemčurski trgovci ničesar.

(Predrznost nemčurskega železniškega uradnika.) Ko je vlak št. 13 dne 8. t. m. že iz postaje Štore, kjer zapoveduje znani nemško-nacionalni načelnik Ervin Schön, odvozil, dal je službujoči, sevé tudi nemško-nacionalni uradnik Koblar, znamenje ustaviti. Vlak se zopet ustavi, popotniki in sprevodniki povprašujejo prestrašeni, če se je kakšna nesreča pripetila, na kar omenjeni nemčurski uradnik pojasni: „Ein rother Fetzen hängt heraus“. (Rudeča cunja visi ven). Iz zadnjega vagona pri vlak, kjer so se Slovenci na Slomšekovo slavnost v Ljutomer peljali, visela je namreč pri oknu majhna slovenska trobojnica, katere je tega „Germana“ tako razkačila, da je na službene predpise pozabil in vlak ustavil, dasi pri železnici ni takega ali ednakega predpisa, oziroma dovoljenja. Ta mož, kateri je sicer še le pet mesecev pri železnici, moral bi pa vendar že vedeti, v katerih slučajih se mora vlak ustaviti in kaj mu prometne instrukcije predpisujejo, ker sicer ni sposoben za službo žel. uradnika. Radovedni smo, ako bo juž. žel. tudi sedaj še nemogoče onega „kultur-trägerja“ zaslediti, kateri je dne 5. avgusta na Ponikvi Slovence brzojavno „windische Bagage“ imenoval. Morebiti bo preiskava olajšana sedaj, ko se vé, kje se je 5. avg. po Slovincih pljuvalo, in ko se vé, kje se zaradi nedolžne slovenske zastavice proti vsem predpisom vlak ustavlja.

(Slomšekova slavnost na Gomilskem.) Temni oblaki so se podili na nebu, hoteč nam preprečiti našo veselico v proslavo 100letnice Slomškovega rojstva. A pogubili so se s svojo pretečo silo in žarko solnce se je nam smehljalo. Čast. gosp. Cukala pozdravil je prišlece in v svojem jedrnatem govoru proslavljal je zasluge neumrlega vladike. Tudi braslovski možki pevski zbor rešil je izborni svoje točke. „Fotograf“ provročil je veliko smeha. Koncem zabave iznenadil nas je g. Lavoslav Apat s svojim krepkim in navdušenim govorom, poštevaloč vrline Slomškega kot buditelja naroda, kot osnovnika šol, katere so prikladne narodu, češ: narod mora se izobraževati na podlagi materinščine v jeziku, v katerem je prvokrat čeblijal ime svoje matere in klical ime svojega očeta. Tako so nam v prijetni zabavi potekle ure, treba se je bilo počno v noči ločiti; upam pa, da se nam bo še večkrat nudila priložnost razveseljati se v prijateljskem krogu domačem.

(Bralno društvo na Dobrni) priredi v nedeljo dne 16. septembra t. l. ob 3. uri popoldne Slomšekovo in cesarsko slavnost s sodelovanjem p. n. sosedov iz Celja in Šaleške doline. Spored je jako zanimiv, zato tistim ne bo žal, ki se bodo odzvali vabilu odbor.

(Čitalnica v Konjicah) ima svoje občno zborovanje v četrtek dne 13. septembra t. l. ob

8 uri zvečer v svojih lastnih prostorih. Spored: volitev novega odbora, odobrenje letnega računa, naročitev časnikov, sprejem novih udov, slučajnosti. Z ozirom na važnost tega zborovanja se prosi, da se vsi udje polnoštevilno udeležijo.

(Premovanje goveje živine v Kozjem) viši se prihodnjo soboto dne 15. septembra t. l. ob 8. uri zjutraj in sicer bikov in krav. Država določila je 650 K, dežela 450 K, okr. zastop 200 K. Prignalo se boče gotovo veliko živine.

(Iz Slovenske Bistrice.) Nova pritožba zoper g. župana Stigerja in še nekaj. Hudomušni Slovenci v Slov. Bistrici že imajo novo pritožbo zoper Stigerja. Pet let je že, kar ni bilo občinskih volitev. Stigerju se je na rotovžu tako prišlo, da se noče več ločiti. Brez Stigerjevega dovoljenja se predrzne vprašati o. kr. okrajno glavarstvo v Mariboru, kako dolgo še meni te nepostavnosti Stigerjeve trpeti? Gosp. Stiger, na koga se pa boste sedaj izgovarjali? In veste g. urednik, s Stigerjem še nismo pri koncu. Imamo še v rezervi čudne reči, katere so se godile na našem rotovžu pod nadzorstvom vzglednega župana Stigerja. Zato g. Stiger, bodite le mirni in ponižni, sicer pridejo gospodje od sodnije, da si ogledajo malo natančneje knjige na rotovžu!

(Otroci narodne šole na Muti) so napravili dne 7. septembra t. l. izlet v Marnberg. Vsakdo se jih je veselil, ker je videl, da so popolnoma drugače vzgojeni, kakor na nemški šoli. Celo Nemci so morali priznati, da je ta mladina mnogo lepšega vedenja, mnogo bolj mirna, kakor mladina nemške šole na Muti ali v Marnbergu. Vsak pameten človek mora priznati, da je le v taki šoli prava vzgoja mogoča, kjer se uči na podlagi materne jezika. Kjer pa slovensko mladino že v začetku z nemščino pitajo, tam ni v šoli nobenega uspeha. Ko taki šolarji dorastejo so več ali manj tepci, ker niso imeli pravega pouka v mladosti. Za slovenske otroke morajo biti šole slovenske!

(Pred mariborskimi porotniki) so se imeli zagovarjati pretečene dni: 10. septembra Jakob Bratuša in Cecilija Pivovšek zaradi tatvine, dne 11. Roza Senčar zaradi goljufije, dne 12. Franc Wolf zaradi posilstva, dne 13. septembra Edvard Jonas, odg. urednik „Südsteirische Post“ zaradi tiskovnega prestopka.

(Nezgod.) V Götzevi pivovarni v Mariboru je ponesrečil delavec Jurij Kaučevič. Padel je sod nanj ter ga smrtno ranil.

(50letnica mašništva) obhaja dne 18. t. m. častni dekan in župnik v Feldbachu č. g. Josip Kovačič. Jubilar je ostal zvest svojemu narodu, dasi živi pol stoletja med Nemci.

(Predsednikom štaj. kmetijske družbe) izvoljeni grof Kottulinski, je dobil cesarjevo potrjenje.

(Zaradi slovenskega petja) so napadli Nemci v neki graški gostilni 20letnega gojenca kadetne šole Ivana Lamperta. Napadeni se je branil z bajonetom ter smrtno zabol nekakega čevljarja. Nemški listi bodo seveda pisali o „slovenskem morilcu“, napadalce pa proslavljali kot mučenike.

Slomšekova slavnost v Ljutomeru.

Razven slavnosti na Ponikvi, Slov. Štajar še ni imel tako krasne slavnosti, kakor je bila dne 8. t. m. Slomšekova slavnost v Ljutomeru. Od vseh strani vrelo je ljudstvo v Ljutomer; bilo jih je nad šest tisoč. Navdušenost nepopisna. Proti 1. uri popoldne pripeljali so se celjski „Sokoli“ iz Ormoža na sedmih vozovih, za njimi bilo je kakih 10 voz požarnih brambovcv in ljudstvo je kar drlo pri tem velikem sprevodu. V posameznih vaseh pozdravljali so slovenski fantje dole goste s topiči. Na Kamenščaku čakali so ocajanje brambovcv in pa v narodnih nošah oblečeni muraki Poljanci na čilih konjih.

Pozdravil je dole goste najprvo župan Dajčar in v imenu murakih Poljancev Jože Rajh ml. Pri „Nemcu“ uvrstili so se „Sokoli“ in brambovcv, na čelu jidili so Poljanci, za njimi sviral svetinjska godba, za temi korakali „Sokoli“, za temi sviral šentandraška godba, kateri je sledila cela vrsta požarnih bramb.

Pri farni cerkvi v Ljutomeru bilo je že na tisoče ljudstva zbranega. Brambovcv in veržejski strelci delali so špalir. G. Jože Rajh st. pozdravil je kot načelnik „Zveze slov. požarnih bramb“ na konju „Celjskega Sokola“ in druge. Belo oblečene gospice okinčale so sokolsko zastavo s krasnimi vencami in slov. trakovi ter pripele „Sokolom“ šopke. Na to pomikal se je ves spreved v trg, kjer so vihrale raz streh slov. in cesarske zastave. Dame obsipale so raz okenj dole goste s cveticami. Razven „Celjskega Sokola“ in jezdecih murakih Poljancev bilo je 18 požarnih bramb in veržejsko strelno društvo v krasnih uniformah s svojimi puškami.

Številke govoré in povejo vse. Nekaj mlečnozobih hajlovcev zbralo se je pri Šramlu, toda kakor hitro so slišali gromoviti odgovor na njihovo hajlanje ter videli nad tisoč samo uniformiranih slovenskih korenjakov, poskrili so se kakor plahi kuncji po svojih luknjah.

Pri gosp. Vavpotiču je bil skupni obed. V prvem trenutku bilo je vse mirno, kajti došli gostje bili so utrujeni od dolgega pota; pa okrajni glavar Supančich je poskrbel zato, da se ni navdušenost podelila, marveč postotčila. Pri vrodu v trg dal je namreč dostaviti „Celjskemu Sokolu“ odlok, v katerem je bilo temu prepovedano razviti v trgu zastavo. Kakor vsikdar, pokoril se je „Sokol“ tudi tukaj višji oblasti, zvil zastavo ter jo položil zastavonoši na ramo.

Kakor gač gledalo je slovensko ljudstvo srpo v tem trenutku, češ, na svoji lastni zemlji moramo zviti svojo zastavo. Le stroga disciplina posameznih društev poskrbela je za to, da se ni ničesar hujšega zgodilo.

Med korakanjem zdrčala sta raz zastave dva trakova in pa venec s trobojnico, katerega so pripelle ljutomerske Slovenke, visel je raz zavite zastave. To je glavarja in kakor čujemo še bolj komisarja Zofka tako raztogotilo, da sta poslala 27 orožnikov k g. Vavpotiču v gostilno po sokolsko zastavo. Ker je bilo na vrta in po sobah polno ljudstva, da se niti ganiti ni bilo mogoče, spravil je „Celjski Sokol“ k največji sreči svojo zastavo v stranski za to najeti sobi. Ko je načelnik orožnikov starosti g. dr. Dečko tu naznanil glavarjevo zahtevo, da hoče imeti zastavo, bil je starosta toliko previden, ter je o vsi stvari molčal, ker bi se bila sicer lahko zgodila nepopisna nesreča. G. dr. Rosina šel je najprvo posredovat k glavarju, a ko si ta v svoji razdraženosti ni dal dopovedati, da je zahteva neopravičena, da zastava ni bila razvita in da je s to njegovo zahtevo zvezana velika odgovornost, odredil je starosta g. dr. Dečko stvar tako, da so zvito in zavito v privatni sobi shranjeno zastavo odnesli orožniki sami, kakor rečeno 27 na številu. Ko so to „Sokoli“, strelci in brambovcv zvedeli, kričali so tako, da je človeka strah. Bati se je bilo cele revolucije. Podstarosta g. dr. Karlovšek je spregovoril, in razburjene duhove pomiril, češ, „košček svile so nam vzeli, potem, ko so malodane toliko orožnikov poslali, kolikor je „Sokolov“, niso pa nam vzeli zaradi tega slovensko čutečega srca, ne naše zavednosti, nasprotno so nas le stem navdušili in pripomogli, da boče slavnost obrodila še večji sad.“

Po obedu vršil se je spreved v istem redu, kakor prej na slavnostni prostor, kjer pa je bilo že toliko ljudstva zbranega, da se je komaj preril. Moški, kakor mešani zbori peli so krasno. Gosp. Korošec imel je impozanten slavnostni govor, katerega je na tisoče ljudstva pazljivo poslušalo.

Ljudstvo je bilo tako navdušeno, da se je od gromovitega „živio“ klica zemlja kar tresla. Brambovcv napravili so špalir in tri godbe sto pile so v bližino, kjer bo telovadil „Celjski Sokol“. Vsa velikanska množica zbrala se je za brambovcv ter težko pričakovala nastopa telovadcev. Vsičala je nekaka tišina in videlo se je, kako zelo se zanima ljudstvo za „Sokola“, kateri se je v tem kraju prvič pokazal. Pred začetkom telovadbe nastopil je podstarosta g. dr. Karlovšek, povzdignil svojo čašo ter napil v imenu „Sokola“ zbranemu slov. ljudstvu in razložil pomen sokolskih društev.

Na to vršila se je telovadba, pri kateri je zopet rešil „Celjski Sokol“ svojo čast. Priznavanja ni bilo konca. Po telovadbi zvršile so se

še posamezne točke programa, o katerih še spregovorimo; za danes samo v kratkem povemo: da se došli gostje niso mogli načuditi tolikemu številu častih domačih pevk in pevcev, (bilo jih je nad 50), kateri so res dovršeno, krasno peli.

Na celem velikanskem slavnostnem prostoru nastopali so pevci in govorniki. Tu jih je bilo par sto in par „Sokolov“ govornikov med njimi, tam zopet par sto. Po pet govornikov je na različnih krajih na enkrat govorilo. Govorili so „Sokoli“ dr. Dečko, Rebek, Smertnik, dr. Karlovšek, potem posamezni načelniki brambovcv.

Prisrčno pozdravil je „Sokole“ načelnik veržejskih strelcev, g. Josip Oster, župan v Veržeju. Med drugim razložil je tudi, da je bilo to strelsko društvo ustanovljeno leta 1686, kot nekaka straža proti turškemu navalu, da se je udeležilo to društvo več bitk, dobilo privilegij, da sme nositi puške, da je bila prej vas Veržej zaradi zaslug tega društva povzdignjena v trg, da je dobilo društvo leta 1741 zastavo, katero so strelci tudi k slavnosti prinesli in jo razvili. Zastava, katere je bila že večkrat v bitkah, je namreč že tako raztrgana, da mora biti vedno zvita in zavita, ker bi jo sicer mali vetrič lahko raznesel na vse kraje.

Zvečer nastopil je zopet g. Korošec ter povedal ljudstvu, da je ravno ta dan 10 let, odkar je „Celjski Sokol“ ustanovljen in da naj obhajamo ob ednem tukaj desetletnic, ko je višja oblast slavnost v Celju zabranila.

Ljudstvo je bilo kakor elektrizovano. Na to govoril je še starosta g. dr. Dečko.

Pri vsej slavnosti ni bilo najmanjšega nemira. Pozno v noči začelo je ljudstvo veselo in navdušeno zapuščati slavnostni prostor.

Polovica „Celjskih Sokolov“ odpotovala je že v soboto večer domov; druga polovica pa je ostala. — Vrh gospod Seršen pripravil njim je elegantno prenočišče v svoji hiši. — V nedeljo jutro raznesla se je bliskoma vest, da je glavarstvo zaplenjeno zastavo poslalo g. dr. Rosinu. „Sokoli“, kakor sploh vsi so bili na novo navdušeni in bilo je, kakor da se odvarja na novo slavnost. Povsod so veselo pozdravljali „Sokole“ in jih vabili. Žalibože ni bilo mogoče odzvati se vsem prijaznim vabilom, ker je že povabila prej del „Sokolov“ cenjena gospa dr. Rosina, drugi del pa sta povabili cenjeni gospe dr. Miheličeva in Sršenova na dopoldnico.

Velika prijaznost teh vrlih narodnjakinj, pristna staroslovenska gostoljubnost njihova so „Sokole“ uprav očarale. Tako ume sprejeti le Slovenec Slovenca, brat brata. — Ob rujni kapljici zlatega ljutomeržana ogrela so se srca, napitnica sledila je napitnici. Gostom nazdravila sta g. dr. Rosina in g. dr. Mihelič, častitim gospod podstarosta g. dr. Karlovšek; brat Smertnik je napil nežnim tako narodno zavednim gospicam ljutomerskim.

Le prehitro je potekel čas, prehitro. — Treba je bilo odriniti na Cven; na Cvenu, kakor tudi na potu nazaj pozdravljalo je vidno ginjeno in navdušeno ljudstvo „Sokole“, zahvaljevalo se za pohod ter povdarjalo, da take slavnosti še ni doživelo in se še nikoli ni tako navdušilo za slovensko stvar.

Po povratku iz Cvena zbrala se je velika množica ljutomerskih narodnjakov okoli „Sokolov“ v gostilni pri g. Seršenu. Navdušenosti ni bilo ne konca ne kraja. Še nekaj prav pri srčnih besed g. Rosine gostom v slovo, tu bratski objem, tam prijateljski stisk roke in zdrčali so vozovi proti Ormožu. Težko je bilo slovo od vrlih Ljutomeržanov. Gotovo pa so se porajale v vsakomur misli, da če tudi nas ločijo gore, srca naša nas spajajo.

Ob prijetni vožnji v krasni mesečni noči, imeli so veseli in navdušeni „Sokoli“ priliko premišljevat o impozantni slavnosti, o prekrasnem sprejemu, o veliki gostoljubnosti ljutomerskih narodnjakov, želeči, da kmalu napoči zlata doba, ko zopet pridejo in korakajo z razvito zastavo po slov. Ljutomeru! In glas za glasom se je čul: Tako krasnega izleta, kot je bil izlet v Ljutomer, „Celjski Sokol“ še ni doživel!

stanj, kjer je bila bakljada po trgu. „Hej Slovani“ donelo je po celi Šaleški dolini v zrak, da je tu naša last in da bodemo vedeli braniti to našo last tudi v prihodnje.

Pri koncertu svirala je celjska godba in pel čili in impozantni celjski pevski zbor. Kje ima nemškutarska „Schweinssohlenklicka“ pokazati na tak pevski zbor?! Vse je bilo veselo in navdušeno; gospod glavar in njegov sodrug — oba uniformovana — nista imela najmanjšega povoda izraziti se količkaj nepovoljno o veselici ali posameznih točkah. Avstrija, ne zabi, kateri narodi so tvoja rešitev!

Ta slavnost je za nas trajnega pomena. Pokazali so Šaleščani, da imajo čut za narodno stvar, da imajo zaslombe dovolj za duševni in materijelni napredek — in to nam je dovolj. Izrekamo le še končno prisrčno zahvalo vsem društvom na obilem obisku in na veselo svidenje prihodnje leto! „Na zdar!“

Iz Brežic. (Uradni list brežiškega okrajnega glavarstva in brežiške hranilnice.) Pred nami leži „uradni list“ brežiškega okrajnega glavarstva z dne 1. septembra t. l. št. 17, v katerem je kot uvodni članek v obeh deželnih jezikih doslovno natiskan sledeči razglas:

„Povodom razširjene govorice, katera tu kajšno hranilnico obrekuje, je podpisani vladarski komisar na prošnjo ravnateljstva hranilnice dne 23. t. m. denarnico zavoda pregledal ter zagotovil, da je na razpolago zaloge K 80.670 93 in sicer: v gotovini K 14.449 43, vloge pri tujih hranilnicah K 55.000 —, obresti vlog K 2.600 —, založba posojil K 8.621 50, skupaj K 80.670 93, k temu pride še vrednost hiš, ki so last hranilnice K 48.000.

C. kr. uradovodja: Vistarini, vladarski komisar.“

Nismo skoraj verjeli svojim očem, ko smo zagledali to spakedrano sestavo, ki pove, da ima hranilnica na razpolago čez 80.000 K, ki pa previdno zamolči, da mora morebiti hranilnica že prihodni uradni dan izplačati 100.000 K; in ta uradni razglas naj služi v korist „obrekovane“ brežiške hranilnice.

Kaj se je pa vendar zgodilo, da je zlezla brežiška „sparkasa“ pod jerobstvo vladnega (ne pa vladarskega) komisarja pl. Vistarini-ja?

To je, jako enostavna historija.

Brežiški hranilnici zmanjkalo je bilo letos drobiža; da pa nebi zgubili prizadeti faktorji gotovega „gšefta“, začela je hranilnica izterjevati izposojila in sicer najpoprej tista, ki so bila najbolj varno izposojena občinam: Bizeljsko, Kapele, Mostec.

Niso to bile Bog ve kako velikanske vsote, vsaj znašajo vse skupaj komaj 18.000 K, a občine so le prišle v stisko in v prav občutljive stroške.

Poznamo dokaj denarnih zavodov slovenskih in nemških, ki se pečajo z izposojevanjem denarja, ne poznamo pa niti ednega, ki bi tako kruto postopal zoper svoje dolžnike, kakor je to letos storila brežiška hranilnica.

Neki hudomušnež uporabil je to priliko in opisal je obstoječe razmere brežiške „sparkase“ v „Domovini“ dne 31. julija t. l.

To vam je bil krik in vik med razburjenimi brežiškimi talmi germani. Na pomoč, državni pravdnik! V ječo z urednikom „Domovine“! Na vislice z dopisnikom! razlega se bojni glas po prijaznih povsem mirnih Brežicah.

In gylte! prvi je priskočil na pomoč razburjenim duhovom uradni vodja brežiškega okrajnega glavarstva pl. Vistarini, kar je posnel prijazni bralec iz uradnega razglasa, ki smo ga citirali v začetku tega članka.

Mi se ne bavimo radi v javnosti s častito osebo našega policijskega vodje. Pustili smo ga na miru celo tedaj, ko so mu bili najintimnejši brežiški prijatelji obrnili hrbet, tedaj, ko je pisal „Grazer Tagblatt“ dolge, strupene članke o našem vladinem reprezentantu, trdeč, da je mož zgubil v Brežicah vso veljavo in da ga je dostojna brežiška (seveda nemška) družba izključila iz svoje sredine.

Morebiti je gospod uradni vodja na vse to pozabil, ali pa goji gorečo željo zopet biti članom „dostojne“ brežiške družbe, kar mu mi — odkrito povedano — iz srca privoščimo.

Naj si bo, kakor si hoče, mi Slovenci mislili smo v svoji ponižni pohlevnosti, da bi morala biti gosp. uradnemu vodji istotako na skrbi korist slovenskih občin, kakor korist brežiškega denarnega zavoda.

Uradno dognana bilanca nam prav nič ne imponuje, ker nam je prav natančno znano, kdaj in zakaj so Brežičani prosili za uradno preiskavo in ker vemo prav dobro, da niso bile blagajnične razmere v hranilnici pred par meseci tako ugodne, kakor ob času preiskave. Zakaj pa tožari brežiška hranilnica in izterjava sama izposojila, če je njeno denarno stanje tako sijajno? Je-li to gosp. uradnemu vodji znano?!

Uprav nerazumljivo nam je pa bahanje, da ima hranilnica premoženja v hišah 48.000 kron, vsaj čivkajo vrabci po brežiških strehah, da je „sparkasa“ kupila letos na pol podrti hišo za 15.000 kron, ki je bila pred 6 leti sodnijsko cenjena in na javni dražbi prodana komaj za 12.000 kron.

Brežiški hranilnici nudila se bo prijetna prilika v najbližji bodočnosti, da si nakupi prav lahko pod tako ugodnimi pogoji še več hiš.

Gospod uradni vodja moral je preiskavati brežiško hranilnico, ker je imel v to nalog od namestništva; dali je pa imel tudi nalog v uradnem listu hvalisati in gladiti ta zavod, o tem pa dvomi ves razsodni svet.

Naša sodba o brežiški hranilnici se bo ublažila še le tedaj, če bo brežiški gosp. uradni vodja v prihodnji številki uradnega lista javno razglasil:

1. blagajnično stanje „sparkase“ pred par meseci, osobito v oni dobi, ko so prišle slovenske občine v tožbo;

2. vzroke, iz katerih izvira hranilnični sklep, da se morajo tožbenim potom izterjati glavnice uprav od slovenskih občin, ne pa na primer od brežiških purgarjev, ki so hranilnici dolžni nad 50.000 kron, tedaj najmanj trikrat toliko, ko vse slovenske občine.

Ko nam bo uradno glasilo pojasnilo te dve točki, tedaj bomo zgrevano pripoznali, da smo grešniki; gospod uradni vodja naj nam pa oprosti, da smo toli drzni, da zavračamo do te dobe z vso odločnostjo neparlamentarne izraze, ki cikajo na obrekovanje, pa makar izvirajo ti glasovi iz poklicanih ali nepoklicanih glasil.

Politični pregled.

(Sestanek avstrijskih Slovanov v Pragi.)

Sprožila se je misel, da se skliče povodom predstojećih državnozborskih volitev sestanek vseh avstrijskih Slovanov v Prago na razgovor k skupni akciji. Od leta 1848 so imeli Slovani že več skupnih sestankov, toda njih sad je bila le platonična ljubezen v slovenski vzajemnosti. Nameravani sestanek pa bi imel nov, praktičen cilj za skupno delo ob volitvah ter v delovanju državnega zbora, zato pa je misel le pozdraviti.

(Droboj v avstrijski armadi) Zadeva Tacoli-Ledohovski, ko sta bila zaradi odklonitve dvoboja degradovana dva ugledna častnika, je zbudila na mah splošno pozornost. Najprej je nastopil proti dvoboju španski princ don Alfonso de Bourbon. Njemu se je za ta čin zahvalil v odprtem pismu kardinal Gruscha. Kamen je prišel s tem v tir. Z dvobojem se bodo v prihodnjih zasedanjih bavili avstrijski državni zbor, ogrska zbornica in skupne delegacije. Morda se vendar posreči vreči to srednjeveško navado.

(Skupni vojni zapovednik za Bosno, Hercegovino in Dalmacijo.) Hrvaški listi prinašajo vest, da bo eden nadvojvoda imenovan za skupnega vojnega vrhovnega zapovednika za Bosno, Hercegovino in Dalmacijo, baje tudi za Hrvaško in Slavonijo. Da bi imel član cesarske rodovine velik vpliv in udanost med Jugoslovani, je brezdvomno.

(Bolgarsko-rumunski razpor.) Rumunski vojni minister je izdal proklamacijo na narod, s katerim se opominja na svoje dolžnosti v slučaju mobilizacije.

(Odločnost srbskega kralja Aleksandra.) Razkraljica mati Natalija je poslala svojemu bivšemu komorniku odprto pismo, v katerem zasmahuje srbsko kraljico Drago na nedostojen način. Kralj Aleksander je valed tega razpustil dvor razkraljice Natalije ter izdal na ljudstvo

razglas, v katerem izjavlja, da se bo proti vsakomur, ki grdi kraljev dvor ali izpodkopa ugled dinastije, postopalo kakor proti izdajalcu ali krivičniku, naj pa si bo ta oseba kdorkoli hoče.

(Sultan v nevarnosti?) Sultanov zdravnik je zasledil baje ob sultanovem jubileju zaroto proti vladarju, katero vodi neka dama, a pripada jej 118 odličnih oseb. Baje so zaprli vse zarotnike, ne da bi se bili o resnici prepričali.

(Med Nemčijo in Rusijo) je nastala velika napetost, ker je Rusija predlagala, naj mednarodne čete zapuste Peking. S tem bi bil Nemčiji račun prekrižan, sam nemški cesar bi ostal dolžen svojo obljubo. Nemčiji je namreč na Kitajskem čisto za druge načrte, kakor pomirjenje in stvarno zadoščenje.

(Vojna v Afriki.) Buri so pregnali angleške čete iz Betlehema, Fourisburga, Senekala in Ladybranda ter te kraje sami zasedli. General Methuen se pomika s svojimi četami iz Mafekinga v Lichtenburg. Vojna taktika Burov je obrnjena najbolj na razdiranje železnic in zaplenbe vlakov. Ne mine dan, da bi se jim po edno tako podjetje ne posrečilo. Dne 9. t. m. so razdrli južno od Kliprivera železniški most ter zajeli ponoči cel vlak. Načelnikom policije v Transvalu je imenovan polkovnik Baden-Powell.

(Vojna na Kitajskem.) Kitajski cesar je pisal podkralju Taksu pismo, v katerem pripoznava očitno svojo krivdo za današnje dogodke ter naroča vsem podkraljem, naj ohranijo mir, kaznujejo vse voditelje ter varujejo kitajske kristjane in inozemce. K ruskemu generalu Orlovu so prišli kitajski odposlanci ter prosili za mir. Orlov je zahteval od prebivalstva orožje. Pri zadnjih nemirih je bilo umorjenih 56 misionarjev, drugih Angležev 109, Amerikanov pa 61. Vseh žrtev pa še sedaj ni mogoče konstatovati.

Poročilo o hmelju.

Cena hmelju.

Žatec, dne 12. septembra 1900.

Cena popušča, prima zgodnji hmelj 130—135, pozni po kakovosti 110—115 gld. pri 100 kg.

Henrik Melzer.

(383) 1

ZAHVALA.

Podpisani odbor „Celjskega Sokola“ šteje si v svojo častno dolžnost izreči svojo najtoplejšo zahvalo prirejalnemu odboru Slomškove slavnosti v Ljutomeru za veliko požrtvovalnost, nad vse ljubezniivi sprejem ter za njegovo bratsko naklonjenost ves čas našega bivanja v Ljutomeru.

Posebno zahvalo pa še izrekamo častitim narodnim damam za veledušno gostoljubnost, kakor blagorodnim gospod dr. Rosinovi, dr. Miheličevi, Seršenovi, kakor tudi vsem ostalim rodoljubnim damam; nadalje vsem tako narodno zavednim krasoticam, ki so okinkale našo zastavo in pri Sokolov ter jih obispile raz okeni s svežim cvetjem. Zahvaljujemo gg. dr. Rosino, dr. Miheliča, Dajčerja, J. Rajha ml., J. Rajha star., J. Osterja, prefekta Korošca iz Maribora za prisrčne sprejemne pozdrave.

Hvalodolžne se čutimo posebno napram gospodu Seršenu, ki nam je skazal v vsakem oziru nenavadno požrtvovalnost in pristno slovensko gostoljubje. Istotako zahvaljujemo najiskrneje vsa požarna in veteranska društva, veržeske strelce, junaško-čile mursko-polske jezdece, šentandračko, svetinjsko in veržesko gedbo za ljubeznjivost, kojo so nam ves čas akazovali.

Končno zahvaljujemo vse korporacije in posameznike, ki so na katerikoli način pripomogli, da se je naš izlet nad vse sijajno zavrtil. Naša hvaležnost Vam ostane večno, ne zabimo nikdar prijetnih ur, katere smo preživeli med Vami, murskimi brati. Na zdari!

V Celju, dne 13. kimovca 1900.

Za odbor:

Dr. Dečko
starosta.

Dr. Karlovšek
podstarosta.

Preklic.

Podpisani Florjan Verdev, posestnik v Zalogu, prosim Franca Reherja iz Velike Pirešice odpuščenja, ker sem ga dne 29. avgusta t. l. pred več ljudmi z nepremišljenimi besedami razžalil.

V Celju, dne 11. septembra 1900.

(379) 1

Florjan Verdev.

(370) 1

V najem

se da kovačnica na dobrem prostoru na tri leta s orodjem ali pa brez orodja; pol g je posestvo obstoječe iz njiv, travnikov, vrta in pašnika okoli 2 orala; radi se lahko edna krava in dve ovci, tudi je precej sadnega drevja. — Več se izve pri

Aleksiju Bat, posestniku v Kostivnici.

(377) 1 **Naznanilo.**

Slavnemu občinstvu vljudo naznanjam, da z dnem 15. oktobra t. l. odprem svoj

zobozdravniški atelier

za vsa zobozdravniška opravila v „Narodnem domu“ v Celju.

Dr. Hinko Šuklje.

Učenec

krepak in zdrav iz boljše hiše se sprejme takoj v trgovino z mešanim blagom.

Anton Verbič

(380) 3—1

v Tepanjah pri Konjicah.

Edna prvih zavarovalnic proti požarom in prirodnim nezgodam išče večšo in zanesljivo osebo kot

glavnega zastopnika

(379) 2—1 za Spodnje Štajarsko.

Ponudbe z dokazili zmožnosti na upravnishstvo našega lista pod šifro: „Zavarovalnica“.

Prodati je

posestvo, obstoječe iz 2 hiš, zemljišča, gozdov itd. V eni hiši se nahaja tudi krčma in se lahko tu druge obrti vpeljejo. Več pove Franc Vračun, (378) 2—1 gostilničar v Vojniku.

MUDr. K. Chloupek

(373) 1 zdravnik v Šoštanju

usoja si naznaniti, da se mudi od 15. septembra do 15. oktobra pri vojaških vajah

Nikdar

se prostori za strojarsko obrt ne dobe tako po ceni in ugodno, kakor ravno v prijaznem trgu Mokronogu.

Tu je prostorna hiša sredi trga, zraven tri poslopja raznim za obrt pripravljenimi prostori, ki so preskrbljeni z vsem orodjem za strojenje kože. Razen hiše so druga poslopja zidana pred par leti. Zraven hiše teče čist potok, katerega struga je obzidana. Onkraj potoka je obširen, zelo prijazen vrt, prostor za obešanje kože, v šupi pa dva stroja (sod za sušenje namazanih kože in drugi, železni za drobljenje čresla) katera goni eden ali dva konja.

Vse stvari v najlepšem stanu in plačati tudi ni potreba vse najedenkrat.

Ako hoče kupec kaj več polja ali travnikov v bližini, se mu lahko tudi postreže.

Več se poizve pri lastniku:

Josip Bizjak-u.

Kapiteljska ulica številka 3 v Ljubljani.

(381) 2—1

„Svoji k svojim!“

C. I. kr. priv. tvornica,

brizgalnic, cevij in

kmetijskega orodja

R. A. Smekal

Podružnica

u Cechu na Moravskem

Zagreb

nudi

sl. gasil. društvom brizgalnice vsake vrste s patentom proti smrzlini cevij in opreme. Posednikom kmetijske stroje ter peronospora-škropilnice, slednje po 11 gl. komad franko vsaka pošta. Plačila tudi na obroke. Prekupcem zdaten rabat.

Podružnica Zagreb.

Lastnina in tisk D. Hribar-ja v Celju.

Pozor kmetje!

Naznanjam, da kupujem fino obrana debela jabolka, hruške, breskve, kakor tudi med (strd) vsake množine.

(384) 6—1

Anton Kolenc v Celju.

Vožne karte in tovorni listi v

AMERIKO.

Kralj. belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo. Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje Red Star Linie. Dunaj IV. Wienergürtel 20 ali pa Julij Popper, Bahnstr. 8, Innsbruck.

Učenca,

ki ima nekaj srednješolskih razredov, je politen s' a-šev, sprejme v sk. v tukarstvo

Dragotin Hribar v Celju.

Josip Širca

v Žalcu.

Tovarniška zaloga najslavnejših in najboljših koles kakor:

„Puch“, „Meteor“, „Waffen“, „Slavia“,

potem drugih raznovrstnih, z novimi in najnovejšimi iznajdbami opremljenih garantiranih koles. Cena od 80 gl. naprej. Lastna popravilnica. Zaloga posameznih kolesnih del in kolesarskih potrebščin.

* Točna in kulantna postrežba. *

Nikaka skrivnost ni več

napraviti si vsakdo doma sam brez vsake priprave in težave najfineje likerje po francoskem sistemu s pomočjo ekstrakta, ki stanejo za napravo po 5 litrov tov. ki stanejo za napravo po 5 litrov likerjev: Tropinovec — Absinc — Vermut. Ruski pelinovec — Češki liker — Kipel. po 80 kr.; — Slivovec — Rum — Češ. njevec — Alaš — Alpski liker — po 85 kr. in Konjak — Benediktinec — Chartreuse — Pilzenski liker po 95 kr. Razpošiljam proti predplačilu v znamkah ali pošto nakaznico; po poštnem povzetju 10 kr. več. — Vsaki pošiljavi pridenem navodilo, kako se napravi liker.

Preprodajalcem, če naročijo več blaga mnogo ceneje. (281) 15—11

Anton Rukavina

Trst, via Belvedere štev. 23.

Trgovci pozor!

„Kmetijska zadruga v župniji središki“ da v najem pod jako ugodnimi pogoji prostore za trgovino, ležeče ob glavni cesti tik župnijske cerkve takoj ali z novim letom.

Oglasiti se je pri J. Ravšl-u, županu v Obrežu pri Središču (370) 3—3

Svoji k svojim!

ANTON KOLENC

trgovec v Celju

v „Narodnem domu“ in „pri krčmi“

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Naznanjam, da kupujem tudi letos, kakor vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in koreninice lepo v senci posušene, da lepo zeleno barvo obdrže, po najvišjih cenah. Kakor: bezgovo gobo, kamilice, tisočrože, malinsko štupo, lipovo cvetje, sploh vse rastline, cvetke in koreninice; tudi kupim vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, konoplje, laneno seme in ržene rožičke. Ob času vsako sadje, vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzamem tudi še rižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretin. Kupim tudi suhe gobe, orehe, češplje, hruške, itd., vse po najvišjih cenah. Častitim gg. duhovnikom naznanjem, da imam vsakovrstne pristno čebelno-voščene sveče v zalogi.

Kupujem zgodnji kakor tudi pozni hmelj.

„Kmetijska zadruga v Žalcu“ naznanja vsem onim kmetovalcem, kateri se niso njeni udje, da se dobi umetni gnoj, kompost in to-mazeva žindra, kakor živinska sol, pri Anton Kolencu, trgovcu v „Narod. domu“ v Celju, kam r se naj obrnejo neudi zadruga.

„Kmetijska zadruga za Spodnještajarsko“ vknjiž. zadruga z omejenim poročstvom v Žalcu.

Svoji k svojim!

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

Priporoča svoje lahko tekoče slamoreznice najboljših sestavov kakor tudi izvrstne slamorezne kose.

Dalje svojo veliko zalogo cevi in nastavkov za dimnike iz kamenščine v raznih oblikah, cementa, stavbenih in pchištvenih okovov, kuhinjske priprave, štedilnikov in peči od najpreprostejše do najfinije izvedbe.

Gg. poljedelcem priporočam kot najizdatnejše umetno gnojilo Tomaževo fosfatno moko po tovarniški ceni.

(294)

Slavno občinstvo cabim najljubše, si pri priliki ogledati mojo trgovino in zalogo.

Odgovoren za tisk Ivan Spindler.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ante Beg.